

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรของพนักงานสอบสวน : ศึกษากรณีพนักงานสอบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการจัดทำแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานสอบสวนคดีจราจรเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนคดีจราจรเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 83 ชุด โดยผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (ปัจจัยภูมิหลัง)

ส่วนที่ 2 ทักษะของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการสอบสวนคดีจราจร

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนคดีจราจร

ส่วนที่ 4 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	23	27.7
31-40 ปี	29	34.9
41-50 ปี	30	36.1
51 ปีขึ้นไป	1	1.2
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 36.1 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาร้อยละ 34.9 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 27.9 มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ส่วนกลุ่ม

ที่มีอายุมากกว่า 51 ปีขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 1.2 แสดงว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจรส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลางมากที่สุด

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.4
ปริญญาตรี	50	60.2
ปริญญาโท	31	37.3
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.2 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 37.3 จบการศึกษาในระดับปริญญาโท แสดงว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจรส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับสูง

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
สมรส / อยู่ด้วยกัน	50	60.2
โสด	30	36.1
หย่าร้าง / แยกกันอยู่	3	3.6
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.2 สมรสมีครอบครัวแล้ว รองลงมาร้อยละ 36.1 ยังมีสถานภาพโสด

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บังคับหมู่	6	7.2
พนักงานสอบสวน (สบ 1)	25	30.2
พนักงานสอบสวน (สบ 2)	28	33.7
พนักงานสอบสวน (สบ 3)	24	28.9
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานสอบสวน สบ1-สบ 2 เกินกว่าครึ่งหนึ่ง รวมร้อยละ 63.9 พนักงานสอบสวน สบ 3 ร้อยละ 28.9 และผู้บังคับหมู่ ร้อยละ 7.2

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นยศ

ชั้นยศ	จำนวน	ร้อยละ
พลตำรวจ-ดาบตำรวจ	6	7.2
ร้อยตำรวจตรี-ร้อยตำรวจเอก	53	63.9
พันตำรวจตรี-พันตำรวจเอก	24	28.9
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.9 มียศร้อยตำรวจตรี-ร้อยตำรวจเอก รองลงมา ร้อยละ 28.9 มียศพันตำรวจตรี-พันตำรวจเอก มีเพียงร้อยละ 7.2 มียศพลตำรวจ-นายดาบตำรวจ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนคือ จราจรส่วนใหญ่เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุราชการตำรวจ

อายุราชการตำรวจ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	16	19.3
5-10 ปี	17	20.5
เกิน 10 ปีขึ้นไป	50	60.2
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 60.2 รับราชการตำรวจมาเป็นระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 20.5 รับราชการมาเป็นระยะเวลา ประมาณ 5-10 ปี และร้อยละ 19.3 มีอายุราชการไม่เกิน 5 ปี

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์

การทำงานเป็นพนักงานสอบสวนในคดีจราจร

ประสบการณ์การทำงานเป็นพนักงาน สอบสวนในคดีจราจร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	62	74.7
5-10 ปี	3	3.6
เกิน 10 ปีขึ้นไป	18	21.7
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 74.7 มีประสบการณ์การทำงานในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีจราจร ไม่เกิน 5 ปี รองลงมาร้อยละ 21.7 มีประสบการณ์เกิน 10 ปี และร้อยละ 3.6 มีประสบการณ์ประมาณ 5-10 ปี

ตารางที่ 4.8
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอบรม
ด้านการสอบสวนคดีจราจร

การอบรมด้านการสอบสวนคดีจราจร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	56	67.5
ไม่เคย	27	32.5
รวม	83	100
จำนวนครั้ง		
1 ครั้ง	44	78.6
2 ครั้ง	8	14.3
3 ครั้ง	4	7.1
รวม	56	100
ประเภทหลักสูตร		
หลักสูตรผู้ช่วยพนักงานสอบสวน	6	10.8
หลักสูตรพนักงานสอบสวนระดับรองสารวัตร/สารวัตร	50	89.2
รวม	56	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 67.5 เคยผ่านการอบรมด้านการสอบสวนคดีจราจร ส่วนร้อยละ 32.5 ไม่เคยผ่านการอบรมมาก่อน

โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผ่านการอบรมมาจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 78.6 ผ่านการอบรมจำนวน 2 ครั้ง ร้อยละ 14.3 มีเพียงร้อยละ 7.1 ที่เคยผ่านการอบรมเกิน 3 ครั้ง

สำหรับหลักสูตรที่เคยเข้ารับการอบรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 เป็นการอบรมในหลักสูตรพนักงานสอบสวนระดับรองสารวัตรหรือระดับสารวัตร ขึ้นอยู่กับชั้นยศสำหรับนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในขณะที่ตำรวจชั้นประทวนจะต้องผ่านหลักสูตรการอบรมผู้ช่วยพนักงานสอบสวน

ตารางที่ 4.9
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

การมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
มี	76	91.6
ไม่มี	7	8.4
รวม	83	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 91.6 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพนักงานสอบสวน ส่วนร้อยละ 8.4 ไม่มีใบอนุญาต

ส่วนที่ 2 ทักษะของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยที่มีผลกระทบ ต่อการสอบสวนคดีจราจร

ตารางที่ 4.10
จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรจำแนก
ตามทักษะต่อปัจจัยภายในหน่วยงานด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านวัสดุอุปกรณ์								
1. พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ส่วนตัวในการปฏิบัติงานราชการ	81.9 (68)	18.1 (15)	-	-	-	4.81	0.38	มากที่สุด

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2. หน่วยงานควรสนับสนุนให้พนักงานสอบสวนมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว เนื่องจากเป็นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานสอบสวนในด้านการเก็บข้อมูล	80.3 (67)	19.3 (16)	-	-	-	4.80	0.39	มากที่สุด
3. เครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้การปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรมีประสิทธิภาพ	74.7 (62)	24.1 (20)	1.2 (1)	-	-	4.73	.47	มากที่สุด
4. ยานพาหนะของทางราชการไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการเดินทางไต่รวจสถานที่เกิดเหตุ	74.7 (62)	16.9 (14)	3.6 (3)	4.8 (4)	-	4.61	.77	มากที่สุด
5. การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายไม่เหมาะสมกับภารกิจและปริมาณงาน	57.8 (48)	30.1 (25)	12.0 (10)	-	-	4.45	.70	มากที่สุด

รวม $\bar{X} = 4.68$ S.D. = 0.54

2.1 ด้านวัสดุอุปกรณ์

พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ส่วนตัวในการปฏิบัติงานราชการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 81.9 ส่วนร้อยละ 18.1 เห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.81 แสดงว่าพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ส่วนตัวในการปฏิบัติงานราชการในระดับมากที่สุด

หน่วยงานควรสนับสนุนให้พนักงานสอบสวนมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว เนื่องจากเป็นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานสอบสวนในด้านการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 80.3 ส่วนร้อยละ 19.3 เห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.80 แสดงว่าหน่วยงานควรให้การสนับสนุนด้านคอมพิวเตอร์ให้กับพนักงานสอบสวนในระดับมากที่สุด

เครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้การปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 74.7 รองลงมา ร้อยละ 24.1 อยู่ในระดับมาก ส่วนร้อยละ 1.2 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.73 แสดงว่าเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้การปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรมีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุด

ยานพาหนะของทางราชการไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการเดินทางไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 74.7 รองลงมา ร้อยละ 16.9 เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 4.8 เห็นด้วยในระดับน้อย และร้อยละ 3.6 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.61 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้หน่วยงานให้การสนับสนุนด้านคอมพิวเตอร์ให้กับพนักงานสอบสวนในระดับมากที่สุด

การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย ไม่เหมาะสมกับภารกิจและปริมาณงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 57.8 ส่วนร้อยละ 30.1 เห็นด้วยในระดับมาก และร้อยละ 12.0 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 แสดงว่าการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย ไม่เหมาะสมกับภารกิจและปริมาณงานในระดับมากที่สุด

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ส่วนตัวในการปฏิบัติงานราชการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$) หน่วยงานควรสนับสนุนให้พนักงานสอบสวน

มีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว เนื่องจากเป็นวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานสอบสวนในด้านการเก็บข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) เครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้การปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย ไม่เหมาะสมกับภารกิจและปริมาณงาน อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.45$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) ตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.11

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรจำแนก
ตามทัศนคติต่อปัจจัยภายในหน่วยงานด้านงบประมาณ

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านงบประมาณ								
1. การทำงานของพนักงานสอบสวนขาดการสนับสนุนงบประมาณจากทางราชการ และต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการปฏิบัติงาน	72.3 (60)	22.9 (19)	2.4 (2)	2.4 (2)	-	4.65	0.65	มากที่สุด
2. ปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับปริมาณคดีที่เกิดขึ้น	65.1 (54)	30.1 (25)	4.8 (4)	-	-	4.60	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3. ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน	59.0 (49)	33.7 (28)	7.2 (6)	-	-	4.51	0.63	มากที่สุด
4. การเบิกจ่ายเงินในการเดินทางหรือเบี้ยเลี้ยงต่าง ๆ มีความล่าช้า	52.0 (62.7)	30.1 (25)	7.2 (6)	-	-	4.45	0.62	มากที่สุด
5. งบประมาณค่าตอบแทนในการทำสำนวนของพนักงานสอบสวนยังไม่เหมาะสม	53.0 (44)	31.3 (26)	15.7 (13)	-	-	4.37	.74	มากที่สุด

รวม $\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.64

2.2 ด้านงบประมาณ

การทำงานของพนักงานสอบสวนขาดการสนับสนุนงบประมาณจากทางราชการ และต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 72.3 ส่วนร้อยละ 22.9 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลางและระดับน้อย มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.4 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.65 แสดงว่าการทำงานของพนักงานสอบสวนขาดการสนับสนุนงบประมาณจากทางราชการ และต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุด

ปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับปริมาณคดีที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 65.1 ส่วนร้อยละ 30.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 4.8 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ

4.60 แสดงว่าปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับปริมาณคดีที่เกิดขึ้นในระดับมากที่สุด

ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมา ร้อยละ 30.7 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.51 แสดงว่าควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน ในระดับมากที่สุด

การเบิกจ่ายเงินในการเดินทางหรือเบี้ยเลี้ยงต่าง ๆ มีความล่าช้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 52.0 รองลงมา ร้อยละ 30.1 อยู่ในระดับมาก ส่วนร้อยละ 7.2 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 แสดงว่าการเบิกจ่ายเงินในการเดินทางหรือเบี้ยเลี้ยงต่าง ๆ มีความล่าช้าในระดับมากที่สุด

งบประมาณค่าตอบแทนในการทำสำนวนของพนักงานสอบสวนยังไม่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.0 รองลงมา ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 15.7 เห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 3.6 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.37 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหน่วยงานให้งบประมาณค่าตอบแทนในการทำสำนวนของพนักงานสอบสวนยังไม่เหมาะสมในระดับมากที่สุด

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านงบประมาณ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ การทำงานของพนักงานสอบสวนขาดการสนับสนุนงบประมาณจากราชการ และต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) ปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนมีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมกับปริมาณคดีที่เกิดขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ งบประมาณค่าตอบแทนในการทำสำนวนของพนักงานสอบสวนยังไม่เหมาะสม แต่ยังอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.45$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัย

ภายในหน่วยงานด้านอัตรากำลัง

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านอัตรากำลัง								
1. ควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านการสอบสวนให้เหมาะสมกับปริมาณคดี	69.9 (58)	27.7 (23)	2.4 (2)	-	-	4.67	0.52	มากที่สุด
2. พนักงานสอบสวนคดีจราจรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ทำให้ต้องมีภาระหนักที่ต้องรับผิดชอบปริมาณคดีที่เกิดขึ้น	62.7 (52)	30.1 (25)	7.2 (6)	-	-	4.55	0.62	มากที่สุด
3. ปริมาณคดีมีมากเกินไป กำลังของพนักงานสอบสวน	55.4 (46)	33.7 (28)	6.0 (5)	4.8 (4)	-	4.39	0.81	มากที่สุด
4. พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่ ไม่มีเวลาทำสำนวน	50.6 (42)	38.6 (32)	8.4 (7)	2.4 (2)	-	4.37	0.74	มากที่สุด
5. การจัดอัตรากำลังของพนักงานสอบสวนไม่เหมาะสมกับเขตพื้นที่รับผิดชอบ	55.4 (46)	28.9 (24)	13.3 (11)	2.4 (2)	-	4.37	0.80	มากที่สุด
6. ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังในงานสอบสวน หรือให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละฝ่าย	56.6 (47)	22.9 (19)	18.1 (15)	2.4 (2)	-	4.33	0.85	มากที่สุด

รวม $\bar{X} = 4.44$ S.D. = 0.72

2.3 ด้านอัตรากำลัง

ควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านการสอบสวนให้เหมาะสมกับปริมาณคดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 69.9 ส่วนร้อยละ 27.7 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.67 แสดงว่าควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านการสอบสวนให้เหมาะสมกับปริมาณคดี ในระดับมากที่สุด

พนักงานสอบสวนคดีจราจรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ทำให้ต้องมีภาระหนักที่ต้องรับผิดชอบปริมาณคดีที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.7 ส่วนร้อยละ 30.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 7.2 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 แสดงว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ทำให้ต้องมีภาระหนักที่ต้องรับผิดชอบปริมาณคดีที่เกิดขึ้นในระดับมากที่สุด

ปริมาณคดีมีมากเกินไปกำลังของพนักงานสอบสวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 55.4 รองลงมา ร้อยละ 33.7 อยู่ในระดับมาก ส่วนร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 4.8 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.39 แสดงว่าปริมาณคดีมีมากเกินไปกำลังของพนักงานสอบสวน ในระดับมากที่สุด

พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่ ไม่มีเวลาทำสำนวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.6 รองลงมา ร้อยละ 38.6 เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 8.4 เห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.4 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.37 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าพนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่ ไม่มีเวลาทำสำนวนในระดับมากที่สุด

การจัดอัตรากำลังของพนักงานสอบสวนไม่เหมาะสมกับเขตพื้นที่รับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 55.4 รองลงมา ร้อยละ 28.9 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 13.3 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.4 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.37 แสดงว่าการจัดอัตรากำลังของพนักงานสอบสวนไม่เหมาะสมกับเขตพื้นที่รับผิดชอบ ในระดับมากที่สุด เนื่องจากในแต่ละสถานีมีปริมาณคดีมากน้อยแตกต่างกัน

ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังในงานสอบสวน หรือให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละฝ่าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.6 ส่วนร้อยละ 22.9 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ร้อยละ 18.1 และระดับน้อย มีจำนวน

ร้อยละ 2.4 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 แสดงว่าควรมีการเพิ่มอัตรากำลังในงานสอบสวน หรือให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายในระดับมากที่สุด

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านอัตรากำลังพนักงานสอบสวน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ ควรจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ด้านการสอบสวนให้เหมาะสมกับปริมาณคดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) พนักงานสอบสวนคดีจราจรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ทำให้ต้องมีภาระหนักที่ต้องรับผิดชอบปริมาณคดีที่เกิดขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) ปริมาณคดีมีมากเกินไปกำลังของพนักงานสอบสวน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังในงานสอบสวน หรือให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละฝ่าย แต่ยังอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.33$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านอัตรากำลังของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.13

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัย
ภายในหน่วยงานด้านผู้บังคับบัญชา

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านผู้บังคับบัญชา								
1. ท่านได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ดุลยพินิจในการสอบสวนอย่างอิสระ	37.3 (31)	44.6 (37)	16.9 (14)	1.2 (1)	-	4.18	0.75	มาก
2. ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจ และเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นอย่างดี	34.9 (29)	42.2 (35)	21.7 (18)	1.2 (1)	-	4.09	0.82	มาก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3. ผู้บังคับบัญชามีความเป็นธรรม และให้ความสำคัญกับงานทุกภารกิจเท่ากัน	30.1 (25)	41.0 (34)	28.9 (24)	-	-	4.01	0.77	มาก
4. ผู้บังคับบัญชาคอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงาน	36.1 (30)	31.3 (26)	26.5 (22)	6.0 (5)	-	3.97	0.93	มาก
5. ผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาความดีความชอบอย่างเหมาะสม	32.5 (27)	30.1 (25)	21.7 (18)	12.0 (10)	3.6 (3)	3.75	1.14	มาก

รวม $\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.88

2.4 ด้านผู้บังคับบัญชา

การได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ดุลยพินิจในการสอบสวนอย่างอิสระ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 44.6 รองลงมาร้อยละ 37.3 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 16.9 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 1.2 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 แสดงว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจรได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ดุลยพินิจในการสอบสวนอย่างอิสระอยู่ในระดับมาก

ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจ และเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 42.2 รองลงมาร้อยละ 34.9 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 21.7 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 1.2 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจ และเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นอย่างดีในระดับมาก

ผู้บังคับบัญชามีความเป็นธรรม และให้ความสำคัญกับงานทุกภารกิจเท่ากัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 41.0 รองลงมา ร้อยละ 30.1 อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 28.9 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.01 แสดงว่าผู้บังคับบัญชามีความเป็นธรรม และให้ความสำคัญกับงานทุกภารกิจเท่ากัน ในระดับมาก

ผู้บังคับบัญชาคอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานสอบสวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 36.1 รองลงมา ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 26.5 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.97 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาคอยให้กำลังใจ และให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติงานสอบสวน ในระดับมาก

ผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาความดีความชอบอย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.5 ส่วนร้อยละ 30.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ร้อยละ 21.7 และระดับน้อย มีจำนวนร้อยละ 12.0 ส่วนระดับน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ 3.6 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.75 แสดงว่าผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาความดีความชอบอย่างเหมาะสม ในระดับมาก

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านผู้บังคับบัญชา พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ การได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ดุลยพินิจในการสอบสวนอย่างอิสระ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจ และเข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) ผู้บังคับบัญชามีความเป็นธรรม และให้ความสำคัญกับงานทุกภารกิจเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.01$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ผู้บังคับบัญชามีการพิจารณาความดีความชอบอย่างเหมาะสม แต่ยังคงอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.75$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.14

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัย

ภายในหน่วยงานด้านขวัญกำลังใจ

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านขวัญกำลังใจ								
1. ท่านคิดว่าควรมีการเพิ่มสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทนพิเศษ เพิ่มเบี้ยเลี้ยง จะทำให้ตั้งใจทำงานมากขึ้น	72.3 (60)	19.3 (16)	8.4 (7)	-	-	4.63	0.63	มากที่สุด
2. การทำงานของพนักงานสอบสวนคดีจราจรมีความเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียนจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่คิดว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม	62.7 (52)	34.9 (29)	2.4 (2)	-	-	4.60	0.53	มากที่สุด
3. ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานสมควรได้รับผลตอบแทนที่ดี เช่น การพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือน	66.3 (55)	26.5 (22)	7.2 (6)	-	-	4.59	0.62	มากที่สุด
4. การสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	56.6 (47)	43.4 (36)	-	-	-	4.56	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. การปฏิบัติงานด้านการสอบสวนเป็นภารกิจที่ต้องใช้ระยะเวลา และมีขั้นตอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาส่วนตัว	38.6 (32)	47.0 (39)	6.0 (5)	8.4 (7)	-	4.15	0.87	มาก
6. การทำงานด้านการสอบสวนคดีจราจรทำให้รู้สึกเครียดและท้อแท้กับการปฏิบัติงาน	39.8 (33)	31.3 (26)	24.1 (20)	4.8 (4)	-	4.06	0.91	มาก
7. ท่านขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและต้องการเปลี่ยนงาน	33.7 (28)	31.3 (26)	20.5 (17)	12.0 (10)	2.4 (2)	3.81	1.10	มาก

รวม $\bar{X} = 4.34$ S.D. = 0.73

2.5 ด้านขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ควรมีการเพิ่มสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทนพิเศษเพิ่มเบี้ยเลี้ยง จะทำให้ตั้งใจทำงานมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 72.3 ส่วนร้อยละ 19.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ร้อยละ 8.4 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.63 แสดงว่าควรมีการเพิ่มสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทนพิเศษเพิ่มเบี้ยเลี้ยง จะทำให้ตั้งใจทำงานมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด

การทำงานของพนักงานสอบสวนคดีจราจรมีความเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียนจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่คิดว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.7 รองลงมา ร้อยละ 34.9 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.60 แสดงว่าการทำงานของพนักงานสอบสวนคดีจราจรมี

ความเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียนจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่คิดว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานสมควรได้รับผลตอบแทนที่ดี เช่น การพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 66.3 ส่วนร้อยละ 26.5 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ร้อยละ 7.2 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.59 แสดงว่าผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานสมควรได้รับผลตอบแทนที่ดี เช่น การพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือนอยู่ในระดับมากที่สุด

การสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.6 และร้อยละ 43.4 อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.56 แสดงว่าการสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ในระดับมากที่สุด

การปฏิบัติงานด้านการสอบสวนเป็นภารกิจที่ต้องใช้ระยะเวลา และมีขั้นตอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ร้อยละ 47.0 รองลงมา ร้อยละ 38.6 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 8.4 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.15 แสดงว่าการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนเป็นภารกิจที่ต้องใช้ระยะเวลา และมีขั้นตอนมากทำให้ไม่มีเวลาส่วนตัวอยู่ในระดับมาก

การทำงานด้านการสอบสวนคดีจราจรทำให้รู้สึกเครียดและท้อแท้กับการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.8 รองลงมา ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 24.1 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 4.8 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 แสดงว่าการทำงานด้านการสอบสวนคดีจราจรทำให้รู้สึกเครียดและท้อแท้กับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

การขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและต้องการเปลี่ยนงานกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.7 ส่วนร้อยละ 31.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนกลุ่มที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ร้อยละ 20.5 และระดับน้อย มีจำนวนร้อยละ 12.0 ส่วนระดับน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ 2.4 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81 แสดงว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจร การขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและต้องการเปลี่ยนงานอยู่ในระดับมาก

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านขวัญกำลังใจ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรกได้แก่ ท่านคิดว่าควรมีการเพิ่มสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทนพิเศษ เพิ่มเบี้ยเลี้ยง จะทำให้ตั้งใจทำงานมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) การทำงาน

ของพนักงานสอบสวนคดีจราจรมีความเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียนจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายที่คิดว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานสมควรได้รับผลตอบแทนที่ดี เช่น การพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและต้องการเปลี่ยนงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านขวัญกำลังใจของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) ตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.15

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัย

ภายในหน่วยงานด้านเพื่อนร่วมงาน

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านเพื่อนร่วมงาน								
1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานสอบสวน	56.6 (47)	34.9 (29)	8.4 (7)	-	-	4.48	0.65	มากที่สุด
2. เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนเช่นเดียวกันจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี	50.6 (42)	43.4 (36)	6.0 (5)	-	-	4.44	0.60	มากที่สุด
3. เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติงานต่างภารกิจ ขาดความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน	32.5 (27)	31.3 (26)	22.9 (19)	13.3 (11)	-	3.83	1.03	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. การปฏิบัติงานด้านการสอบสวน ซึ่งมีเงินค่าตอบแทนการทำสำนวนทำให้เพื่อนร่วมงานอื่น ๆ รู้สึกว่าไม่มีความเท่าเทียมกัน	36.1 (30)	16.9 (14)	41.0 (34)	6.0 (5)	-	3.83	.99	มาก

รวม $\bar{X} = 4.14$

S.D. = 0.81

2.6 ด้านเพื่อนร่วมงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานสอบสวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 56.6 รองลงมา ร้อยละ 34.9 อยู่ในระดับมาก ส่วนร้อยละ 8.4 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานสอบสวนในระดับมากที่สุด

เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนเช่นเดียวกันจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.6 รองลงมา ร้อยละ 43.4 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.44 แสดงว่าเพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนเช่นเดียวกันจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากที่สุด

เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติงานต่างภารกิจ ขาดความเข้าใจ และไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.5 รองลงมา ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 22.9 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 13.3 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 แสดงว่าเพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติงาน

ต่างภารกิจ ขาดความเข้าใจ และไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนอยู่ในระดับมาก

การปฏิบัติงานด้านการสอบสวน ซึ่งมีเงินค่าตอบแทนการทำสำนวนทำให้เพื่อนร่วมงานอื่น ๆ รู้สึกว่าไม่มีความเท่าเทียมกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.0 รองลงมา ร้อยละ 36.1 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ส่วนร้อยละ 16.9 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 แสดงว่าการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน ซึ่งมีเงินค่าตอบแทนการทำสำนวนทำให้เพื่อนร่วมงานอื่น ๆ รู้สึกว่าไม่มีความเท่าเทียมกันอยู่ในระดับมาก

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านเพื่อนร่วมงาน พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูง มีสองอันดับ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานสอบสวน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอบสวนเช่นเดียวกันจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติงานต่างภารกิจ ขาดความเข้าใจ และไม่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน และการปฏิบัติงานด้านการสอบสวน ซึ่งมีค่าตอบแทนการทำสำนวนทำให้เพื่อนร่วมงานอื่น ๆ รู้สึกว่าไม่มีความเท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 3.83$)

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร ด้านเพื่อนร่วมงานของพนักงานสอบสวนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) ตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.16

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยภายใน
หน่วยงานด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
กฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับ								
1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี จรรยาบรรณจำนวนมากเกินไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อ การปฏิบัติหน้าที่	39.8 (33)	27.7 (23)	30.1 (25)	2.4 (2)	-	4.04	0.89	มาก
2. กฎหมายมีความหล้าหลัง ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย	43.4 (36)	25.3 (21)	19.3 (16)	12.0 (10)	-	4.00	1.05	มาก
3. พนักงานสอบสวนยังขาด ความรู้ และความแม่นยำใน ด้านกฎหมาย	43.4 (36)	24.1 (20)	18.1 (15)	14.5 (12)	-	3.96	1.09	มาก
4. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดี จรรยาบรรณเป็นอุปสรรคสำคัญต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน สอบสวน	43.4 (36)	13.3 (11)	24.1 (20)	16.9 (14)	2.4 (2)	3.78	1.24	มาก

รวม $\bar{X} = 3.94$ S.D. = 1.06

2.7 ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากรามีจำนวนมากเกินไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการปฏิบัติหน้าที่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 39.8 รองลงมา ร้อยละ 30.1 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 27.7 เห็นด้วยในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 แสดงว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากรามีจำนวนมากเกินไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการปฏิบัติหน้าที่ในระดับมาก

กฎหมายมีความหล้าหล้าง ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.4 รองลงมา ร้อยละ 25.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 19.3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 12.0 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 แสดงว่ากฎหมายมีความหล้าหล้าง ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ในระดับมาก

พนักงานสอบสวนยังขาดความรู้ และความแม่นยำในด้านกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.4 รองลงมา ร้อยละ 24.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 18.1 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 14.5 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 แสดงว่าพนักงานสอบสวนยังขาดความรู้ และความแม่นยำในด้านกฎหมายอยู่ในระดับมาก

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากราเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 43.4 รองลงมา ร้อยละ 24.1 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 16.9 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 13.3 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.78 แสดงว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากราเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในระดับมาก

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากรามีจำนวนมากเกินไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) กฎหมายมีความหล้าหล้าง ไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) พนักงานสอบสวนยังขาดความรู้ และความแม่นยำในด้านกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจากราเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ($\bar{X} = 3.78$) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการสอบสวนคดีจราจรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) ตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.17

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยภายนอก
หน่วยงานด้านความร่วมมือของประชาชน

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ความร่วมมือของประชาชน								
1. การได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ	59.0 (49)	38.6 (32)	2.4 (2)	-	-	4.56	0.54	มากที่สุด
2. การทำงานของพนักงานสอบสวนขาดความร่วมมือจากภาคประชาชนในการให้ข้อมูล หรือการเป็นพยาน	57.8 (48)	39.8 (33)	2.4 (2)	-	-	4.53	0.63	มากที่สุด
3. ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	53.0 (44)	39.8 (33)	4.8 (4)	2.4 (2)	-	4.43	0.70	มากที่สุด

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. ประชาชนส่วนใหญ่มีมุมมองในทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจราจร ในด้านการเรียกรับสินบน	53.0 (44)	24.1 (20)	13.3 (11)	9.6 (8)	-	4.20	1.00	มาก

รวม $\bar{X} = 4.43$ S.D. = 0.71

2.8 ด้านความร่วมมือจากประชาชน

การได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมา ร้อยละ 38.6 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.56 แสดงว่าการได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ในระดับมากที่สุด

การได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมา ร้อยละ 38.6 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 2.4 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.53 แสดงว่าการได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ในระดับมากที่สุด

ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.0 รองลงมา ร้อยละ 39.8 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 4.8 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.4 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 แสดงว่าภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่

ตำรวจมีผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในระดับมากที่สุด

ประชาชนส่วนใหญ่มีมุมมองในทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจราจร ในด้านการเรียกปรับสินบน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 53.0 รองลงมา ร้อยละ 24.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 13.3 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 9.6 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.20 แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่มีมุมมองในทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจราจรในด้านการเรียกปรับสินบนในระดับมาก

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านความร่วมมือจากประชาชน พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ การได้รับความชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) การทำงานของพนักงานสอบสวนขาดความร่วมมือจากภาคประชาชนในการให้ข้อมูล หรือการเป็นพยาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลต่อการให้ความร่วมมือของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ประชาชนส่วนใหญ่มีมุมมองในทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในคดีจราจร ในด้านการเรียกปรับสินบน ($\bar{X} = 4.20$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรด้านความร่วมมือจากประชาชนในการสอบสวนคดีจราจรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$) ตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.18

จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

จำแนกตามทัศนคติของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัย

ภายนอกหน่วยงานด้านอิทธิพลของคู่กรณี

ปัจจัยภายในหน่วยงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านอิทธิพลของคู่กรณี								
1. คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมักหาเส้นสาย หรืออิทธิพลเพื่อกดดันการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	61.4 (51)	32.5 (27)	6.0 (5)	-	-	4.55	0.60	มากที่สุด
2. ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยเป็นอุปสรรคสำคัญ ที่มีผลต่อการให้ความยุติธรรมในคดีที่เกิดขึ้น	59.0 (49)	28.9 (24)	12.0 (10)	-	-	4.46	0.70	มากที่สุด
3. คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมักหวาดระแวงและไม่ไว้วางใจการทำงานของพนักงานสอบสวนว่าจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	50.6 (42)	36.1 (30)	10.8 (9)	2.4 (2)	-	4.34	0.77	มากที่สุด
4. คู่กรณีที่มีความดื้อรั้น กฎหมายมักหาช่องว่างหรือทำให้ตนเองกลายเป็นฝ่ายถูก และได้เปรียบทางกฎหมาย	48.2 (40)	39.8 (33)	9.6 (8)	2.4 (2)	-	4.33	0.75	มากที่สุด

รวม $\bar{X} = 4.42$

S.D. = 0.70

2.9 ด้านอิทธิพลของคูกรณี

คูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหาเส้นสาย หรืออิทธิพลเพื่อกดดันการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 61.4 รองลงมา ร้อยละ 32.5 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 6.0 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 แสดงว่าคูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหาเส้นสาย หรืออิทธิพลเพื่อกดดันการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับมากที่สุด

ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยเป็นอุปสรรคสำคัญ ที่มีผลต่อการให้ความยุติธรรมในคดีที่เกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.0 รองลงมา ร้อยละ 28.9 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 12.0 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.46 แสดงว่าระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยเป็นอุปสรรคสำคัญ ที่มีผลต่อการให้ความยุติธรรมในคดีที่เกิดขึ้นในระดับมากที่สุด

คูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหวาดระแวงและไม่ไว้วางใจการทำงานของพนักงานสอบสวนว่าจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.6 รองลงมา ร้อยละ 36.1 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 10.8 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.34 แสดงว่าคูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหวาดระแวงและไม่ไว้วางใจการทำงานของพนักงานสอบสวนว่าจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คูกรณีที่มีความด้านกฎหมายมักหาช่องว่างหรือทำให้ตนเองกลายเป็นฝ่ายถูกและได้เปรียบทางกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ร้อยละ 48.2 รองลงมา ร้อยละ 39.8 เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนร้อยละ 9.6 เห็นด้วยในระดับปานกลาง และร้อยละ 2.4 เห็นด้วยในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.33 แสดงว่าคูกรณีที่มีความด้านกฎหมายมักหาช่องว่างหรือทำให้ตนเองกลายเป็นฝ่ายถูก และได้เปรียบทางกฎหมาย ในระดับมากที่สุด

โดยสรุป เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยในด้านอิทธิพลของคูกรณีทั้งสองฝ่าย พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรก ได้แก่ คูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหาเส้นสาย หรืออิทธิพลเพื่อกดดันการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยเป็นอุปสรรคสำคัญ ที่มีผลต่อการให้ความยุติธรรมในคดีที่เกิดขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$) คูกรณีทั้งสองฝ่ายมักหวาดระแวงและไม่ไว้วางใจการทำงานของพนักงานสอบสวนว่าจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่

คู่กรณีที่มีความด้านกฎหมายมักหาช่องว่างหรือทำให้ตนเองกลายเป็นฝ่ายถูก และได้เปรียบทางกฎหมาย ($\bar{X} = 4.33$) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรด้านอิทธิพลของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายในการสอบสวนคดีจราจรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) ตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.19

ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยภายในและภายนอกหน่วยงาน
ที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจร

อันดับที่	ปัจจัยที่ภายในที่มีผลต่อการ สอบสวนคดีจราจร	$\bar{X}$ รวม	แปลผล
1	ด้านวัสดุอุปกรณ์	4.68	มากที่สุด
2	ด้านงบประมาณ	4.51	มากที่สุด
3	ด้านอัตรากำลัง	4.44	มากที่สุด
4	ด้านขวัญและกำลังใจ	4.34	มากที่สุด
5	ด้านผู้บังคับบัญชา	4.00	มาก
6	ด้านเพื่อนร่วมงาน	4.14	มาก
7	ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ	3.94	มาก
อันดับที่	ปัจจัยที่ภายนอกที่มีผลต่อการ สอบสวนคดีจราจร	$\bar{X}$ รวม	แปลผล
1	ด้านความร่วมมือของประชาชน	4.43	มากที่สุด
2	ด้านอิทธิพลของคู่กรณี	4.42	มากที่สุด

จากการเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยภายในหน่วยงานในแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ตามอันดับที่ 1-7 ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัจจัยภายในหน่วยงานด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านอัตรากำลัง และด้านขวัญกำลังใจ มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรในระดับมากที่สุด ส่วนปัจจัยด้านผู้บังคับบัญชา ด้านเพื่อนร่วมงาน และด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจร อยู่ในระดับมาก

ในขณะที่ปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ทั้งด้านความร่วมมือของประชาชน และด้านอิทธิพลของคู่กรณีมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการ ปฏิบัติงานสอบสวนคดีจราจร

ตารางที่ 4.20

ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงการปฏิบัติงานสอบสวนคดีจราจร

ลำดับ ที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.	เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีจราจรการศึกษาข้อกฎหมายอย่างถ่องแท้ สามารถใช้ในการตัดสินใจคดีได้อย่างถูกต้อง และขจัดปัญหาความไม่ไว้วางใจหรือสร้างความเชื่อถือให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้	32
2.	ควรมีการจัดอบรม สัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่คดีจราจรเพื่อร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	25
3.	การฝึกทักษะในการพูดจา ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการรักษาความเป็นกลางมีส่วนสำคัญให้การดำเนินคดีจราจรสำเร็จได้	22
4.	การสอบสวนคดีเกี่ยวกับจราจรต้องมีความรู้ความชำนาญในด้านเทคนิค และความเชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนเพราะมีผลทางการฟ้องร้องทางแพ่งด้วย จึงควรมีการอบรมเป็นพิเศษในการสอบสวน	18
5.	ในเชิงป้องกันหรือข่มขู่ยับยั้งการกระทำผิดกฎหมายจราจร ควรเพิ่มโทษผู้ที่ขับซึ่รถประมาทจนเกิดเฉี่ยวชนกับรถอื่น ทำให้การจราจรติดขัดผู้อื่นเดือดร้อน หรือผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ และกำหนดอายุการใช้งานของรถทุกประเภท	15
6.	ผู้บังคับบัญชาควรให้โอกาสกับพนักงานสอบสวนได้ใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเข้าร่วมวางแผนการดำเนินงาน	13
7.	ส่งเสริมความก้าวหน้าให้กับสายงานพนักงานสอบสวน สร้างขวัญกำลังใจโดยให้คำชมเชยเมื่อปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ	9

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
8.	เปิดโอกาสให้พนักงานสอบสวนเข้าร่วมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้และประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น	7
9.	การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเทคโนโลยีที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แฮนด์ไดรฟ์ กล้องถ่ายภาพ ฯลฯ ซึ่งพนักงานสอบสวนต้องใช้ในการทำสำนวนหรือเก็บข้อมูลภาพต่าง ๆ	5
10.	ไม่ควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ หลายหน้าที่ เนื่องจากทำให้การทำสำนวนคดีซึ่งมีปริมาณมากเกิดความล่าช้า และมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่	4
11.	การพัฒนาทางด้านอารมณ์และการฝึกจิตวิทยาการไกล่เกลี่ยเพื่อช่วยในการปฏิบัติงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างคู่กรณีให้สามารถคลี่คลายในทิศทางที่ดี	3

ส่วนที่ 4 การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรของพนักงานสอบสวน : ศึกษากรณีพนักงานสอบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร” การวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษา สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานสอบสวนคดีจราจร ผลการศึกษา พบว่า พนักงานสอบสวนคดีจราจร ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 36.1 และระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 34.9 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60.2 มีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 60.2 อยู่ในตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ 2) ร้อยละ 33.7 มียศร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก ร้อยละ 63.9 ส่วนใหญ่มีอายุราชการเกินกว่า 10 ปีขึ้นไป เคยมีประสบการณ์ทำงานในการสอบสวนคดีจราจรมาเป็นเวลาไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 74.4 และเคยได้รับการอบรมด้านการสอบสวนคดีจราจรอย่างน้อย 1 ครั้ง และเนื่องจากส่วนใหญ่เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร จึงได้รับการอบรมในหลักสูตรพนักงานสอบสวนระดับรองสารวัตร ระดับสารวัตร ในขณะที่ตำรวจชั้นประทวน จะได้รับการอบรมในหลักสูตรผู้ช่วยพนักงานสอบสวน และจำนวนเกือบทั้งหมดผ่านการสอบใบอนุญาต

ทางอาญาที่เกิดขึ้นอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 หรือกฎหมายอีกหลายฉบับที่พนักงานสอบสวนจำเป็นต้องมีความรู้ในการปฏิบัติงาน

ด้านขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่เห็นว่าการทำงานของพนักงานสอบสวนคดีจราจร มีความเสี่ยงต่อการถูกร้องเรียน เพราะเกี่ยวข้องกับการตัดสินที่ถูกหรือผิดให้กับคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่พอใจ ทำให้พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่มีความเครียดในการทำงานส่งผลต่อขวัญกำลังใจในการทำงานในภาวะที่มีความกดดัน ทั้งปริมาณคดีที่มีมากและภารกิจหน้าที่ทำให้เกิดความเครียด ความท้อแท้ในการทำงาน การสร้างขวัญกำลังใจอาจทำได้โดยควรมีการเพิ่มสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เช่น เงินตอบแทนพิเศษ เพิ่มเบี้ยเลี้ยง จะทำให้ตั้งใจทำงานมากขึ้น การพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษให้กับผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานจะช่วยผลักดันให้เกิดความต้องการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านผู้บังคับบัญชา โดยส่วนใหญ่ พนักงานสอบสวนจะได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้ใช้ดุลยพินิจในการสอบสวนอย่างอิสระไม่ได้เข้ามาก้าวก่ายในการทำงาน และให้ความสนใจเอาใจใส่เป็นอย่างดี มีความเป็นธรรมและให้ความสำคัญกับทุกภารกิจเท่ากัน คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาแนะนำ จึงเป็นการส่งเสริมให้พนักงานสอบสวนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ

ด้านเพื่อนร่วมงาน ส่วนใหญ่เห็นว่าการความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานสอบสวนเนื่องจากจำเป็นต้องมีความรักความสามัคคีและรู้จักการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่าต่างคนต่างทำ งานย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก โดยเห็นว่าผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นพนักงานสอบสวนเช่นเดียวกันจะมีความเข้าใจและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ในขณะที่เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างภารกิจที่อยู่ในสายงานอื่น ทั้งงานสืบสวนจับกุม งานสายตรวจ ฯลฯ ไม่เข้าใจการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนและไม่ให้ความสำคัญ เหตุผลหนึ่งที่สำคัญ คือ การทำสำนวนจะได้เงินค่าตอบแทนในการทำสำนวนทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นมองว่าเกิดความไม่เท่าเทียมกัน

ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ พนักงานสอบสวนส่วนใหญ่เห็นว่าการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีจราจรมีจำนวนมากเกินไป ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการปฏิบัติหน้าที่ กฎหมายมีความล้าหลัง ควรปรับปรุง ในขณะเดียวกันพนักงานสอบสวนยังขาดความแม่นยำในข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องทำให้เป็นอุปสรรคสำคัญในการปฏิบัติงาน

โดยสรุป ปัจจัยภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนโดยตรง ทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และอัตรากำลัง และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการสรุปสภาพปัญหาที่สำคัญ (กองบัญชาการกรมตำรวจนครบาล, 2543, น. 1-13) ว่าเกิดจากการขาดการสนับสนุนจากฝ่ายอำนาจการ ได้แก่ การขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุ การบันทึกภาพ ขาดผู้ช่วยพนักงานสอบสวนที่มีความสามารถตลอดไปจนถึงปัญหาทัศนคติของผู้บริหารหรือฝ่ายอำนาจการตำรวจที่เห็นว่าผู้ปฏิบัติงาน จะต้องแสวงหาเครื่องมือในการทำงานด้วยตนเอง โดยไม่สนใจว่าการทำงานนั้นจะต้องใช้เงินส่วนตัวของพนักงานสอบสวน หรือเงินนอกระบบ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนาพัฒน์ นินบดี (2541) ซึ่งพบว่า ปัจจัยภายในหน่วยงานของพนักงานสอบสวนในด้านกำลังพล งบประมาณ ปริมาณงาน กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน การแทรกแซงจากผู้บังคับบัญชา กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน การแทรกแซงจากผู้บังคับบัญชา และวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติงานด้านการสอบสวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศนะของพนักงานสอบสวนต่อปัจจัยภายนอกหน่วยงานที่มีผลกระทบต่อการสอบสวนคดีจราจร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยภายในหน่วยงานทั้งในด้านความร่วมมือของประชาชน และด้านอิทธิพลของคูกรณีมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนคดีจราจรในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกประเด็นปัจจัยในแต่ละด้าน สรุปได้ว่า

ด้านความร่วมมือจากประชาชน พบว่า พนักงานสอบสวนมักไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการให้ข้อมูลหรือเป็นพยานในคดีจราจร ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากสถานที่เกิดเหตุเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถานที่เกิดเหตุคดีจราจรมักจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นผลให้เก็บหลักฐานไม่ได้ คงพบแต่รอยครูดชนบนตัวรถ และบาดแผลของคนเจ็บ จึงจำเป็นที่พนักงานสอบสวนจะต้องไปถึงที่เกิดเหตุโดยเร็วการขาดพยานในที่เกิดเหตุ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งของคำให้การจากคูกรณี ซึ่งพนักงานสอบสวนจำเป็นจะต้องใช้หลักวิทยาศาสตร์ หรือลักษณะทางกายภาพมาช่วยการตัดสินใจ เช่น การตรวจสภาพรถ การวัดรอยเบรก การสังเกตจุดชน การสันนิษฐานวงเลี้ยวของรถ ฯลฯ เพื่อให้การวินิจฉัยสมบรูณ์มากขึ้น แต่ปัจจุบันการให้บริการด้านนี้ยังมีอยู่อย่างจำกัด และไม่ได้รับความสะดวก นอกจากนั้นภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรซึ่งประชาชนส่วนใหญ่มองในแง่ลบเรื่องของการรับสินบนก็ส่งผลต่อการให้ความร่วมมือจากประชาชน ดังนั้นการได้รับคำชมหรือกำลังใจจากประชาชนทำให้พนักงานสอบสวนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

ด้านอิทธิพลของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย พบว่า คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมักหาเส้นสาย หรือ อิทธิพลเพื่อกระตุ้นการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คู่กรณีที่มีความชำนาญมักหาช่องว่างหรือ ทำให้ตนเองกลายเป็นฝ่ายถูก และได้เปรียบทางกฎหมาย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรรณะ อินทร์ทอง (2546) ซึ่งพบว่า อิทธิพลของฝ่ายผู้ต้องหา อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการสอบสวนพยานบุคคลในคดีอาญาเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพยานบุคคลในคดีอาญาของ พนักงานสอบสวน เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันของอุปสรรคในการสอบสวนพยาน บุคคลในคดีอาญาของพนักงานสอบสวนในกองบังคับการตำรวจ นครบาลเหนือ กองบังคับการ ตำรวจนครบาลใต้ และกองบังคับการตำรวจนครบาลธนบุรี